

NOTAT

12. januar 2015

J.nr. 2014-7212

Arbejdsmarkedsyd-
ser/Arbejdsmarkedspolitik/ljs/aih/a
ml/jas/hen/kpp/sox/gbj

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om kontantydelse

Høringsnotatet vedrører udkast til forslag til lov om kontantydelse.

Lovforslaget har været til høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.: Ankestyrelsen, Arbejdsløshedskassernes Samvirke, ATP, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Danmarks Frie Fagforening, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Frie Funktionærer, Jobrådgivernes Brancheorganisation, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse og Rigsrevisionen.

Høringssvarene vedlægges til orientering.

Indhold

1. Generelt
2. Målgruppe
3. Kontantydelsen er subsidiær til andre ydelser
4. Kontantydelse
5. Tilbud m.v.
6. Vejledning
7. Forholdet til Persondataloven
8. Ændringer i ferieloven

1. Generelt

Jobrådgivernes Brancheorganisation bemærker, at de finder det positivt, at de ledige selv skal foretage en aktiv handling for at få ydelsen. De bemærker endvidere, at det er godt med et økonomisk sikkerhedsnet, hvor ydelsen er knyttet op på aktivt tilbud, da deres erfaring er, at der ofte er andre årsager til ledigheden end mangel på arbejdspladser. De fleste i målgruppen har allerede i deres forudgående ledighedsperiode været i flere virksomhedsrettede tilbud, uden at det har bragt dem tættere på selvforsørgelse.

KL bemærker, at de flere gange har påpeget, at ydelsessystemet allerede i dag er meget komplekst og uoverskueligt både for borgere og sagsbehandlere. Indførslen af en ny ydelse (kontantydelse) vil yderligere øge kompleksiteten i ydelsessystemet. Der er i stedet behov for at forenkle ydelsessystemet for at sikre et effektivt system, som er overskueligt for både borgere og sagsbehandlere. Og ikke mindst

for at sikre borgernes retssikkerhed. KL vurderer, at dette forslag trækker i den modsatte regning. Derfor mener KL ikke, at det er hensigtsmæssigt at oprette en helt ny ydelse. Det havde været mere enkelt at tildele målgruppen den besluttede ydelse via af en af de allerede eksisterende ydelser.

Dansk Socialrådgiverforening (DS) bemærker, at der med kontantydelse bliver tale om den 18. ydelse i rækken af forsørgelsesydelse. I lyset af afbureaukratiseringsdagsordenen undrer det DS, at der etableres endnu en ydelse i stedet for at udvide en allerede eksisterende ydelse. På den baggrund og da forslaget udfases henimod udgangen af 1. kvartal 2017, opfordrer DS til, at der inden udgangen af 2015 foreslås en samlet dagpengeløsning, som er enkel, ubureaukratisk, rimelig og forståelig for den enkelte borger.

LO bemærker, at organisationen er positiv over for, at der fremover sikres forsørgelse for dem, der ryger ud af dagpengesystemet, dog så de helst, at ydelsen var blevet en del af dagpengesystemet i stedet for kontanthjælpssystemet. Der er således ikke samme kvalificerede jobrettede indsats i kontanthjælpssystemet.

FTF bemærker, at de er glade for, at der er fundet en pragmatisk løsning. Det er FTFs håb, at der snart kommer så meget gang i væksten, at nedtrapningen af den nye ydelse ikke er for kraftig, og at en samlet ydelsesperiode på 2 1/4 år for ledige, der opbruger dagpengereetten i 1. halvår 2017, ikke er for kort. FTF havde gerne set, at genoptjeningskravet og supplerende dagpenge var blevet adresseret, da de ønsker, at dagpengesystemet bliver udviklet og justeret, så det passer bedre til virkeligheden på et fleksibelt og dynamisk arbejdsmarked.

Frie Funktionærer støtter hensigten bag forslaget, nemlig at sikre en ydelse til en gruppe, der ellers ville miste forsørgelsesgrundlaget som følge af en hård indfasning af dagpengereformen. Frie Funktionærer glæder sig over, at kontantydelsen ikke på samme måde som den midlertidige arbejdsmarkedsydelse vil udskyde retten til seniorjob for ledige, som på tidspunktet for dagpengereettens ophør har mindre end fem år til efterlønsalderen indtræder.

Frie Funktionærer finder det dog overraskende, at kontantydelsen foreslås administreret i jobcentre fremfor i a-kasserne. Frie Funktionærer bemærker, at de gerne så, at kontantydelsen blev administreret i a-kasserne fremfor i jobcentre, idet en administration i jobcentre alt andet lige vil føre til øget bureaukrati med ydelseskifte.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) bemærker, at de ikke mener, at det er gavnligt med endnu en ydelse, der udvander effekten af dagpengereformen. Al erfaring viser, at lediges tilskyndelse til at søge job stiger, når udløbet af dagpengeperioden nærmer sig. FA mener, at de ledige ville være langt bedre tjent med, at virksomhederne får optimale rammer for vækst.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) anfører, at dagpengereformen fra 2010 bidrager til at skabe flere job og øge væksten i Danmark. DA bemærker, at DA derfor ikke finder, at det er hensigtsmæssigt fortsat at etablere nye typer af ydelser, der sikrer personer, der har opbrugt dagpengereetten, adgang til fortsat offentlig forsørgelse.

Alle, der ikke kan ernære sig eller sine, er således berettiget til hjælp fra det offentlige. DA bemærker endvidere, at kontantydelsen giver personer, der kunne forsørge sig selv via formue eller via ægtefælles indkomst, adgang til alligevel at få penge fra det offentlige, hvilket er en uhensigtsmæssig prioritering.

Kommentarer:

Det følger af aftalen, at med kontantydelsen vil personer, som opbruger dagpengere retten i 2015, være sikret offentlig forsørgelse i op til 3 år. Derefter udfases kontantydelsen gradvis, så den samlede ret til dagpenge, arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse reduceres med et kvartal pr. halvår. Personer, som opbruger dagpengere retten i første halvår 2017, er de sidste med mulighed for kontantydelse. De har mulighed for at modtage kontantydelse i et kvartal. Det er ligeledes en del af den politiske aftale, at det er kommunerne, som får ansvar for at administrere og udbetale kontantydelsen til ledige i målgruppen..

Det ligger ikke i den politiske aftale vedrørende kontantydelse, at der skal ændres på dagpengesystemet.

2. Målgruppe

LO bemærker, at det fremgår af overgangsbestemmelsen i § 26 stk. 2, at personer, der i perioden fra den 5. januar 2015 til og med den 1. marts 2015, opbruger deres samlede ret til arbejdsløshedsdagpenge og perioder med midlertidig arbejdsmarkedsydelse samt perioder med særlig uddannelsesydelse, har ret til kontantydelse med virkning fra det tidspunkt, hvor retten til den samlede ydelse er opbrugt. Af lovbemærkningerne fremgår det, at der er tale om medlemmer, som er indplaceret forud for den 1. juli 2010, og som har et dagpengeforbrug forud herfor. Ifølge lovbemærkningerne kan disse medlemmer have haft en samlet periode med udbetalte dagpenge på mindre end 3 år uden mulighed for at få udbetalt den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, da de ved ophør af retten til dagpenge allerede har haft en samlet ydelsesperiode på 2 3/4 år.

Efter LOs opfattelse må § 26 stk. 2, bero på en misforståelse. De ydelsesuger i dagpengeperioden, der ligger før den 1. juli 2010, indgår ikke i opgørelsen af den 2-årige dagpengeret og modregnes derfor ikke i den samlede ydelsesperiode med dagpenge og arbejdsmarkedsydelse på 143 uger i 1. halvår 2015 (104 ydelsesuger i dagpengeperioden regnet fra den 1. juli 2010 + 39 uger med arbejdsmarkedsydelse). Ydelsesuger forbrugt før den 1. juli 2010 indgår derimod i det generelle loft på 208 uger, det vil sige antal ydelsesuger i dagpengeperioden efter indplaceringen + perioder med særlig uddannelsesydelse og uger med arbejdsmarkedsydelse.

Kommentar:

Det er korrekt, at kun forbrug af ydelse efter 1. juli 2010 indgår i opgørelsen af længden af retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. § 52 k, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det betyder, at den begrundelse, der er anført til forslaget til § 26, stk. 2 om, at der er behov for en regel om tilbagevirkende kraft for personer, som opbruger deres 2-årige dagpengeret i januar og februar 2015, ikke er korrekt.

En person, som er indplaceret i dagpengesystemet forud for 1. juli 2010 og dermed også har et dagpengeforbrug forud herfor – og som opbruger den 2-årige dagpengeret i fx januar 2015 – vil have ret til en samlet periode med dagpenge efter 1. juli 2010 og midlertidig arbejdsmarkedsydelse i 2 3/4 år. Personen har således ret til midlertidig arbejdsmarkedsydelse i 3/4 år. I eksemplet vil pågældende have ret til midlertidig arbejdsmarkedsydelse frem til oktober 2015. Herefter har pågældende ret til kontantydelse i 1/4 år, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, i forslag til lov om kontantydelse. Der er derfor ikke behov for den foreslåede regel om tilbagevirkende kraft i forslaget til § 26, stk. 2-4, i forslag til lov om kontantydelse. Lovforslaget vil blive tilrettet i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes, at retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse er yderligere begrænset af, at den samlede periode med dagpenge, uddannelsesydelse og midlertidig arbejdsmarkedsydelse højst kan udgøre 4 år, jf. § 52 k, stk. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. I denne opgørelse indgår forbrug efter seneste indplacering i dagpengeperioden – dette kan også være forud for 1. juli 2010.

Det betyder, at der kan være personer, som opbruger dagpengeretten i januar og februar 2015, og som ikke vil have ret til midlertidig arbejdsydelse, fordi de samlet har modtaget ydelser i 4 år.

Disse personer vil heller ikke have ret til kontantydelse, idet de samlet set har modtaget ydelser i 3 år, jf. § 2, stk. 5, i forslag til lov om kontantydelse.

Det er i lovforslaget endvidere præciseret, at hvis en persons dagpengeret udløber som følge af, at pågældendes referenceperiode udløber, indgår den del af pågældendes 2-årige ydelsesperiode (inklusive en eventuel forlængelse af ydelsesperioden i efteråret 2012 med 1/2 år), som ikke var forbrugt ved udløbet af dagpengeretten. Det betyder, at der ved fastlæggelsen af den mulige periode med kontantydelse som minimum indgår et dagpengeforbrug på 2 år. Der henvises til forslaget til § 2, stk. 4. Dette svarer til de gældende regler om fastlæggelse af længden af den mulige periode med midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Det bemærkes endvidere, at retten til kontantydelse på samme måde som midlertidig arbejdsmarkedsydelse er yderligere begrænset af, at den samlede periode med dagpenge, uddannelsesydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse højst kan udgøre 3 år, jf. § 2, stk. 5, i det foreliggende lovforslag. I denne opgørelse indgår forbrug efter seneste indplacering i dagpengeperioden – dette kan også være forud for 1. juli 2010.

Det får betydning for personer, der er indplaceret i en dagpengeperiode forud for den 1. juli 2010. For disse personer kan det betyde, at de ikke vil have ret til at modtage kontantydelse, fordi de på det tidspunkt, hvor retten til kontantydelse indtræder, allerede samlet set har modtaget ydelser i 3 år.

Udmøntningen betyder endvidere, at personer indplaceret i en dagpengeperiode forud for 1. juli 2010, vil kunne modtage ydelser i en samlet på periode på 3 år, også hvis retten til overgang til kontantydelse sker i 2016 og 2017.

Frie Funktionærer finder det positivt, at ydelsen giver en ekstra sikkerhed for ledige, der opbruger dagpengeretten fra 5. januar 2015, men forslaget rammer skævt, fordi det ikke omfatter de, der allerede i 2014 og frem til 5. januar 2015 har opbrugt retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Efter forslaget skal ydelsen alene kunne bevilges de ledige, som opbruger dagpengeretten fra den 5. januar 2015, hvilket reelt ifølge Frie Funktionærer betyder, at den først kommer i spil fra oktober 2015. Dermed overser man helt de mange ledige, der fra 2014 og frem til 5. januar 2015 allerede har opbrugt dagpengeretten, og nu er på den midlertidige arbejdsmarkedsydelse. Flere i denne gruppe af ledige er i risiko for helt at stå uden forsørgelsesgrundlag, når den midlertidige arbejdsmarkedsydelse er opbrugt. Kontantydelsen burde favne de ledige, der har opbrugt dagpengeretten og nu er på midlertidig arbejdsmarkedsydelse, så også de er sikret forsørgelse i en periode på op til tre år.

Kommentar:

Det fremgår af § 52 k, stk. 4, nr. 1-4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at personer, som opbruger deres 2-årige dagpengeret forud for den 5. januar 2015 er sikret en periode med ret til ydelser på minimum 3 år. Der er således ikke nogen personer, som opbruger dagpengeretten forud for 5. januar 2015, som vil have en periode med ydelser på mindre end 3 år. Det følger af finanslovsaftalen for 2015 om kontantydelse, at alle, som opbruger dagpengeretten i 2015, vil være sikret offentlig forsørgelse i op til 3 år.

KL peger på, at hvis en person opbruger sin dagpengeret i starten af 2015 og henvender sig i tidsrummet den 2.marts til den 22.marts 2015 og er berettiget til kontantydelse, så gælder retten tilbage fra den 5. januar 2015. Men da kontanthjælp går forud for kontantydelsen bør det præciseres, om der i disse situationer skal efterbetales kontanthjælp for perioden eller det skal være kontantydelse.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO om § 26, stk. 2, hvorefter KL's bemærkning anses at bortfalde.

Dansk Socialrådgiverforening bemærker, at der tilsyneladende er en uklarhed eller selvmodsigelse i lovforslaget, som det er vigtigt at få rettet. I § 1 fremgår det, at målgruppen også gælder personer, som har opbrugt deres ret til særlig uddannelsesyndelse. Men af bemærkningerne på side 16 fremgår det, at der ikke vil være nogen, som kan overgå fra uddannelsesordningen/uddannelsesyndelsen til den ny kontantydelse, fordi ydelsesperioden så overstiger 3 år i alt.

DS mener på den baggrund, at personer, som har opbrugt deres ret til uddannelsesordning/yndelse, bør slettes fra målgruppen, da de ikke har reel mulighed for at modtage ydelsen.

Kommentar:

Dette er korrekt og lovforslaget tilrettes i overensstemmelse hermed. Der henvises videre til bemærkningerne til bestemmelsen, hvoraf det fremgår, at der efter 5. ja-

nuar 2015 ikke længere vil være personer, som vil have ret til særlig uddannelsesordning/uddannelsesydelse.

3. Kontantydelsen er subsidiær til andre ydelser

Udbetaling Danmark anfører, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at "Forslaget betyder, at en person, som får ret til kontantydelse, og som opnår ret til folkepension en måned herefter, ikke kan fortsætte med at modtage kontantydelse, men skal overgå til folkepension". Udbetaling Danmark gør i den forbindelse opmærksom på, at der først udbetales folkepension efter forudgående ansøgning og efter en konkret og individuel vurdering af, om betingelserne for folkepension er opfyldt. Det er alene førtidspensionister, der overgår til folkepension uden forudgående ansøgning, når de når folkepensionsalderen. Med andre ord vil der ikke ske en automatisk overgang fra udbetalingen af kontantydelse til folkepension, når modtageren af kontantydelse, når folkepensionsalderen."

Kommentarer:

Bemærkningerne til lovforslaget tilrettes, så det fremgår, at kontantydelsen udbetales, indtil Udbetaling Danmark har truffet afgørelse om, at den pågældende er berettiget til folkepension. Hvis der efterfølgende udbetales folkepension for en periode, hvor der samtidig er sket udbetaling af kontantydelse, kan kommunen kræve den udbetalte kontantydelse tilbage efter forslaget til § 19, stk. 2.

4. Kontantydelse

Ankestyrelsen, anfører, at det fremgår af lovforslagets § 4, stk. 2, § 5, stk. 3, og § 6, stk. 3, at kontantydelsen som forsørger er betinget af, at børnene opholder sig her i landet. Ankestyrelsen anfører videre, at det ikke fremgår af lovtæksten, men alene af bemærkningerne til lovforslaget, at denne betingelse ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Ankestyrelsen foreslår, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af lovforslagets § 4, stk. 2, § 5, stk. 3, og § 6, stk. 3, at betingelsen om, at børnene skal opholde sig her i landet, ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Kommentar:

Baggrunden for ikke at medtage formuleringen om, at "betingelsen om, at børnene skal opholde sig her i landet, ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster" er, at kontantydelsen er en ydelse omfattet af forordning 883, og dette derfor allerede følger af EU-retten mv. Det betyder, at man kan modtage forsørgersats, hvis børnene bor i et andet EU/EØS-land. Der henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 2, § 5, stk. 3, og § 6, stk. 3, i forslaget.

Ankestyrelsen bemærker endvidere, at det ikke fremgår af lovforslagets § 16 om ophør af ydelsen ved afvisning m.v. - tilsvarende § 41 i lov om aktiv socialpolitik - at det er en betingelse for, at kommunen kan bringe ydelsen til ophør, at der er et åbent tilbud, som personen kan benytte sig af.

Kommentar:

Personer, hvis kontantydelse ophører, som følge af afvisning eller ophør i tilbud m.v. efter ordningen, jf. § 16 i lovforslaget, kan henvende sig til jobcenteret og anmode om nyt tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats, jf. § 3, stk. 2, i forslaget og få udbetalt kontantydelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Ankestyrelsen bemærker herudover, at det ikke fremgår af lovforslaget, om kontantydelsesmodtagere har ret til ferie.

Kommentar:

Det er ikke forudsat, at modtagere af kontantydelse skal have ret til ferie på samme måde som kontanthjælpsmodtagere. Baggrunden for dette er, at kontantydelsen højst vil kunne udbetales i 6 måneder til de kontantydelsesmodtagere, som kan oppebære ydelsen i længst tid. Perioder med kontantydelse vil dog kunne indgå ved opgørelsen af 12 sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp jf. forslaget til § 27, nr. 1 med ændring i § 13, stk. 14.

KL anfører, at det af lovforslaget fremgår, at det er et krav for at få kontantydelse, at man ikke er berettiget til at modtage andre ydelser, fx kontanthjælp. Når borgeren henvender sig til jobcenteret, ved borgeren derfor ikke, om borgeren er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp eller kontantydelse. Dette er ikke foreneligt med kravet om, at borgeren skal møde op i jobcenteret og anmode om tilbud, da borgeren ikke på dette tidspunkt ved, om borgeren er berettiget til kontantydelse.

KL foreslår derfor, at borgeren stiller sig til rådighed i jobcenteret i lighed med hvad der gælder for andre ydelser, og hvis ydelsessagen afgøres med, at borgeren er berettiget til kontantydelse, forpligtes jobcenteret til straks at aktivere borgeren i virksomhedspraktik eller nytteindsats.

Kommentar:

Det er en forudsætning i aftalen, at kontantydelsen skal udgøre et forsørgelsesgrundlag for personer, der ikke har anden mulighed for forsørgelse og sikre en aktiv indsats, når retten til dagpenge og den midlertidige arbejdsmarkedsydelse m.v. er opbrugt. Det fremgår således af aftalen, at borgeren selv skal henvende sig til kommunen og bede om tillbud.

KL bemærker, at lovforslaget ikke indeholder nogen spærring for, at frihedsberøvede personer kan modtage kontantydelse, under indsættelsen svarende til reglerne i § 10 a i lov om aktiv socialpolitik. Samtidig påpeger KL, at der ikke i § 10 a i lov om aktiv socialpolitik er indsat en henvisning til kapitel 6 a og 6 b om ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.

Kommentar:

Lovforslaget tilrettes for så vidt angår kontantydelsesmodtagere, således at der indsættes en bestemmelse svarende til § 10 a i lov om aktiv socialpolitik. Hvad angår modtagere af ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb falder denne målgruppe uden for den aftale, der ligger til grund for lovforslaget, hvorfor denne tilretning ikke vil indgå i lovforslaget.

KL anfører, at det bør præciseres, om personer, som kun kan få delvis kontanthjælp pga. arbejdsindtægt, skal modtage kontanthjælp eller kontantydelse med fradrag for indtægt. I nogle tilfælde vil det for unge under 30 år økonomisk være bedre med nedsat uddannelses- eller kontanthjælp end kontantydelse, hvis den unges ydelsesniveau er inkl. aktivitetstillæg. KL spørger, om den unge stadig skal modtage kontantydelsen, selv om det vil være økonomisk fordelagtigt med uddannelseshjælp?

Kommentar:

Det fremgår af lovforslagets § 1, stk. 2, 2. pkt., at personer, der på ansøgningstidspunktet alene har ret til delvis uddannelses- eller kontanthjælp, er omfattet af stk. 1, medmindre den delvise uddannelses- eller kontanthjælp skyldes en sanktion efter lov om aktiv socialpolitik.

Det indebærer, at en person, der er omfattet af målgruppen i lovforslaget, som alene kan modtage delvis uddannelses- eller kontanthjælp på grund af indtægt, skal overgå til kontantydelse.

Det skal bemærkes, at det er forudsat, at persongruppen, som er omfattet af dette lovforslag, er uddannelsesparate eller jobparate. Der vil derfor ikke være mulighed for, at denne persongruppe kan modtage aktivitetstillæg.

KL anfører, at særlig støtte efter LAS § 34 kun er nævnt i bemærkningerne til loven. For at sikre at der ikke opstår tvivl om, at modtagere af kontantydelse kan modtage særlig støtte, foreslår KL dette skrevet ind i loven.

Kommentar:

Særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik er ikke betinget af, at en borger modtager uddannelses- eller kontanthjælp, men kan også udbetales til fx en dagpengemodtager, hvis dagpengemodtageren opfylder betingelserne i § 11 og 34 i lov om aktiv socialpolitik. Der vil derfor ikke i lovforslaget blive indsat en bestemmelse herom.

KL anfører, at forslaget skaber tvivl om, hvorvidt kommunerne må håndtere ansøgning om kontanthjælp og kontantydelse i samme ansøgning. KL foreslår derfor, at det i en efterfølgende orientering til kommunerne præciseres, hvordan kommunerne skal forholde sig i forhold til ansøgning om kontanthjælp eller kontantydelse.

Kommentar:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 3, at hvis en person i målgruppen henvender sig til kommunen for at anmode om uddannelses- eller kontanthjælp eller kontantydelse ved at anmode om tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats, vil kommunen, inden den træffer afgørelse om, hvilken ydelse den pågældende er berettiget til, skulle vurdere, om personen er berettiget til fuld uddannelses- eller kontanthjælp, eller om den pågældende alene vil være berettiget til nedsat uddannelses- eller kontanthjælp. Hvis personen alene har ret til nedsat uddannelses- eller kontanthjælp, kan den pågældende overgå til kontantydelse, hvis de øvrige betingelser for dette er opfyldt.

Der skal derfor ikke først anmodes om uddannelses- eller kontanthjælp og derefter, når kommunen har truffet afgørelse om, at personen ikke er berettiget til fuld uddannelses- eller kontanthjælp, på ny anmodes om kontantydelse.

I forbindelse med lovforslagets vedtagelse vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering orientere alle kommuner om lovforslagets indhold.

KL spørger vedrørende lovforslagets § 7, stk. 1, 2. pkt. om, hvilken lovhjemmel der er til at træffe afgørelse om tilbagebetaling, herunder om det er en uskrevet henvisning til indholdet af LAS § 91.

Kommentar:

I bestemmelsen i forslaget § 7, stk. 2, (nu stk. 3) henvises til, at § 89 stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for modtagere af kontantydelse. Det fremgår af § 89, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at udbetaling af uddannelses- eller kontanthjælp sker med forbehold for tilbagebetaling, hvis Udbetaling Danmark ikke imødekommer ansøgningen om ekstra børnetilskud. Hjemlen til at træffe afgørelse om tilbagebetaling er således indeholdt som en del af § 89, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af bemærkningerne til L 78 (2013-2014), til ændringsforslag nr. 1 i betænkningen, at det foreslås, at det skal være en gyldighedsbetingelse for adgang til tilbagebetaling, at kommunen senest ved udbetaling af hjælpen oplyser modtageren om, at hjælpen er foreløbig og begrundelsen herfor, og at der tages forbehold for tilbagebetaling af uddannelseshjælpen/kontanthjælpen. Det vil sige, at kommunen tager forbehold for, at der kan ske tilbagebetaling af hjælpen som følge af Udbetaling Danmarks afslag på ekstra børnetilskud. Det er således en forudsætning, at det står klart for personen, at hjælpen kan blive krævet tilbagebetalt. Samtidig fremgår det af bemærkningerne, at tilbagebetalingskrav gennemføres efter § 95 i lov om aktiv socialpolitik. Krav på tilbagebetaling af uddannelseshjælp eller kontanthjælp udbetalt som foreløbige beløb kan derved kræves tilbagebetalt på normal vis ved udsendelse af en opkrævning.

Der indsættes endvidere en bemyndigelse i lovforslagets § 19, som stk.3, der svarer til § 95, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

KL anfører til § 9, at det vurderes at være hensigtsmæssigt at anvende samme rækkefølge som kilden i LAS § 33.

Samtidig anfører KL, at det i § 9, stk. 9, vedrørende lejeindtægt fra en logerende bør præciseres, om det betyder, at hvis der bor 2 på et lejet værelse, så kan der ikke friholdes noget, eller om der kan friholdes halvdelen af lejeindtægten.

Kommentar:

§ 9 i forslaget tilrettes, således at der så vidt muligt anvendes samme rækkefølge som i § 33 i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 9, nr. 9, at der ses bort fra lejeindtægter fra højst én logerende i ejer-, andels- eller lejebolig. Det vil være en betin-

gelse, at udlejning eller fremleje af et eller flere værelser sker i overensstemmelse med lejelovens regler. Det medfører blandt andet, at højst halvdelen af lejlighedens beboelsesrum kan fremlejes, når lejerer selv bor der, samt at det samlede antal beboere, der bor i boligen, ikke må overstige antallet af beboelsesrum.

Personen skal samtidig selv bo i boligen, således at lejeindtægten hidrører fra udlejning/fremleje af værelse(r) i den bolig, som personen selv er bosiddende i. Lejeindtægten må ikke hidrøre fra udlejning eller fremleje af værelser, som personen selv er bosiddende i.

KL spørger vedrørende forslaget § 10, stk. 4, om, hvordan det hænger sammen med, at betingelsen for at modtage kontantydelse er, at personen deltager i virksomhedspraktik eller nytteindsats samtidig med mulighed for at modtage ydelsen i op til 3 måneder under jobsøgning i et andet EU/EØS-land efter de regler, der gælder efter forordning 883/04.

Kommentar:

Det er en forudsætning for at modtage kontantydelse, at man deltager i tilbud m.v. efter kapitel 13 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis en person, der modtager kontantydelse, søger job i et andet EU/EØS-land, kan modtageren fortsat modtage ydelsen i 3 måneder. Det bemærkes, at personer, der medtager/eksporterer kontantydelse til et andet EU/EØS-land i op til tre måneder, er underlagt de kontrolforanstaltninger, som gælder i det pågældende land, hvor kontantydelsen er eksporteret til. Samtidig bemærkes det, at man ikke kan eksportere kontantydelse samtidig med planlagt tilbud m.v. efter kapitel 13 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der vil blive udarbejdet nærmere regler herom.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 10, stk. 7, vil blive tilrettet, så der gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom. Der vil således blive fastsat regler om, at en person ikke kan rejse til et andet EU/EØS-land samtidig med, at den pågældende deltager i tilbud, og hvis der allerede er planlagt et tilbud, har pligt til at opholde sig i Danmark, således at personen kan påbegynde det planlagte tilbud.

Arbejdsløshedskassernes Samvirke bemærker, at det fremgår af lovforslagets § 10, stk. 4, at EU/EØS-borgere er fritaget for bopæls- og opholdskravet i det omfang, de er berettiget til ydelsen i et andet EU/EØS-land, således at ydelsen anses for at være eksportabel.

Arbejdsløshedskassernes Samvirke anfører videre, at dette ikke var gældende for den særlige uddannelsesyndelse, der på samme måde som kontantydelsen var en kontanthjælpslignende ydelse, hvor der ikke er pligt til medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Hvis dette er tilsigtet, har det betydning for, i hvilket omfang perioder med kontantydelse skal medtages som ligestillede perioder ved udstedelse af PDU1 og SED blanketter til andre EU/EØS-landes kompetente myndigheder.

Kommentarer:

Kontantydelsen anses som en ydelsen ved arbejdsløshed, der er omfattet af forordning 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Ydelsen anses såle-

*des for at være eksportabel. På baggrund heraf vil perioder med kontaktydelse at-
testeres som ligestillede med forsikringsperioder ved udstedelse af PD U1.*

KL anfører, at det af forslaget § 25, stk. 4, fremgår, at beskæftigelsesministeren bekendtgør størrelse af regulerede beløb. KL finder, at betegnelsen ”bekendtgør” kan vække tvivl, idet offentliggørelsen af taksterne ikke sker i bekendtgørelsesform.

Kommentar:

For at undgå tvivl tilrettes dette i lovforslaget, således at "bekendtgør" erstattes med "offentliggør".

KL anfører, at bestemmelsen i § 26, stk. 4 bør udvides til at omfatte personer, der modtager enten nedsat uddannelseshjælp eller nedsat kontanthjælp.

Kommentar:

Bestemmelsen udgår af lovforslaget, jf. bemærkningerne til LO's høringssvar.

KL anfører, at med forslaget til § 27 udvides § 13, stk. 14, i lov om aktiv socialpolitik (optjening til ferie) til også at omfatte modtagere af kontantydelse. KL foreslår at udvide bestemmelsen til også at gælde modtagere af ledighedsydelse, idet en del personer overgår fra ledighedsydelse til ressourceforløbsydelse, og herved afskæres fra at holde ferie.

Kommentar:

Dette er ikke en del af den indgåede aftale om Finansloven for 2015.

KL anfører, at bemærkningen til § 5, stk. 1, nr. 5, ikke er i overensstemmelse med lovtæksten i, idet lovtæksten kræver, at personen ikke er hjemmeboende.

Kommentar:

Det præciseres i lovbemærkningerne, at det er en betingelse for at modtage ydelsen efter § 5, stk. 1, nr. 5, at personen ikke er hjemmeboende.

KL anfører, at bemærkningerne til § 7, stk. 2, om ” Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 2, sker efter § 95 i lov om en aktiv socialpolitik.” – her menes stk. 1, 2. pkt.

Kommentar:

Henvisningen til stk. 2, 2. pkt., (nu stk. 3, 2. pkt.) er korrekt, idet stk. 1 handler om, at modtageren af kontantydelse bevarer retten til kontantydelse under sygdom og barsel.

KL anfører, at det følgende fremgår af bemærkningerne side 50: ” så det samlede udbetalte beløb til bidragsbetaleren udgør 14.416 kr. (2015-niveau) eller derover pr. måned, fradrager den kommune, der” og bemærker, at LF 58 fjernede ordet ”udbetalte”.

Kommentar:

Bemærkningerne tilrettes, således at de svarer til gældende regler.

KL anfører, at beskrivelsen af bemærkningerne til § 8, stk. 3, svarer til LF 230 1996-97, men afviger fra senere udlægning i LAS § 68 a, stk. 4 – altså situationer, hvor feriepenge er mindre end dagtakst.

Kommentar:

Det skal bemærkes, at bemærkningerne svarer til de gældende kontanthjælpsregler vedrørende feriegodtgørelse. I forbindelse med indførelsen af ressourceforløbsydelse blev der fastsat en særlig fradragsregel i forhold til feriegodtgørelse, som ikke er gældende for kontanthjælp og dermed heller ikke vil skulle anvendes i forhold til kontantydelse.

KL anfører, at oplysningen i bemærkningerne til § 9, nr. 10, også bør medtage integrationslovens kap. 6 og servicelovens § 42 for ikke skabe tvivl.

Kommentar:

Bemærkninger tilrettes på baggrund af KLS bemærkning.

KL anfører, at der i bemærkningerne til § 11, nr. 3, omtales transporttid for personer med under 3 måneders ledighed. Det kunne med fordel præciseres, hvornår en modtager af kontantydelse defineres som nyledig.

Kommentar:

Det vil i bemærkningerne blive præciseret, at en person, som modtager kontantydelse, kan anses som ledig på ny, hvis den pågældende efter en periode på mindst en måned i ordinær beskæftigelse bliver ledig og fortsat er berettiget til kontantydelse i denne situation.

5. Tilbud m.v.

Dansk Socialrådgiverforening (DS), er positive overfor, at der med vedtagelsen af beskæftigelsesreformen gøres op med meningsløs aktivering og at der med reformen skal sikres kvalitet i beskæftigelsesindsatsen. DS undrer sig derfor over, at personer der modtager kontantydelse, skal stå til rådighed for tilbud i hele perioden, uden at der stilles særlige krav til tilbuddenes indhold.

Endvidere bemærker DS, at der bør udarbejdes en konkret plan for hver enkelt borger, som omhandler, hvordan tilbagevenden til arbejdsmarkedet skal ske. DS ser frem til, at ”Min plan” træder i kraft 1. juli 2015, og håber, at det kan blive et godt og samlet redskab både for borgeren og kommunen til at planlægge og fastholde en god, helhedsorienteret og kvalitetsfuld indsats.

Kommentar:

Udgangspunktet er, at de regler der gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere, skal finde tilsvarende anvendelse, for personer der modtager kontantydelse, medmindre andet er bestemt.

Det betyder, at jobcenteret bl.a. kan give tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud i offentlige og private virksomheder.

der efter kapitlerne 10 til 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med de formål, der følger af kapitlerne. Efter § 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal et tilbud så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder med behov for arbejdskraft og så vidt muligt gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Et tilbud kan dog også gives alene ud fra en vurdering af arbejdsmarkedets behov. Tilbuddene kan gives hver for sig eller i kombination og kan gives, så længe personen er berettiget til kontanthjælp. Tilsvarende vil gælde for målgruppen for kontantydelse.

Ligeledes betyder det, at personer, der modtager kontantydelse på samme måde som bl.a. jobparate kontanthjælpsmodtagere kan få udarbejdet en jobplan for, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse kan forbedres. Personen har ret til at få udarbejdet en jobplan, hvis pågældende beder om det. I jobplanen beskrives personens beskæftigelsesmål, der så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Det følger af beskæftigelsesreformen, at alle personer, der får en indsats i jobcenteret, fremover kun skal have en plan - Min Plan - der vises for personen på Jobnet.dk. Denne ændring træder i kraft 1. juli 2015. Det indebærer, at reglerne om "Min Plan" pr. 1. juli 2015 også vil gælde for personer, der modtager kontantydelse.

FTF bemærker, at det er positivt, at der er fokus på, at ledige, der modtager kontantydelse, skal deltage i et aktivt tilbud. FTF finder det ikke hensigtsmæssigt, at tilbuddet som udgangspunkt enten skal være virksomhedspraktik eller nytteindsats. FTF mener, at der er behov for, at jobcenterne lægger en individuel vurdering til grund for valg af virksomhedsrettede tilbud til de ledige. FTF bemærker endvidere, at da aftalen åbner op for brugen af løntilskud, jobrotation og vejledning og opkvalificering, vil FTF opfordre kommunerne til at udarbejde en samlet aktivitetsplan for den enkelte, da FTF vurderer, at det vil sikre en bedre sammenhæng i indsatsen.

Kommentar:

Det fremgår af lovforslaget, at personer, der modtager kontantydelse, skal have tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats efter de regler, der gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere. Endvidere kan jobcenteret efter en konkret vurdering i stedet vælge at give tilbud om vejledning og opkvalificering, hvis der foreligger en ansættelseskontrakt med en virksomhed, hvor ansættelsen skal påbegyndes inden for 6 uger. Jobcenteret kan også give tilbud om ansættelse med løntilskud eller ansættelse som vikar i jobrotation. Med lovforslaget om kontantydelse gives der således allerede mulighed for, at jobcenteret, foruden virksomhedspraktik og nytteindsats, kan give tilbud om andre virksomhedsrettede tilbud og jobrotation, hvis kommunen vurderer, at et andet tilbud er mere relevant for den enkelte.

Jobrådgivernes Brancheforening finder det uhensigtsmæssigt, at et tilbud om vejledning og opkvalificering er betinget af, at den ledige har en ansættelseskontrakt med en virksomhed m.m. og anbefaler derfor, at der gives frihed til at afgive det

tilbud, som vurderes bedst og hurtigst at kunne bringe den ledige tilbage til arbejdsmarkedet.

Kommentar:

Det fremgår af aftalen om finansloven for 2015, at kommunen efter konkret vurdering kan vælge at tilbyde ledige i målgruppen løntilskud, jobrotation eller opkvalificeringsjob. Det fremgår videre, at opkvalificeringsjob giver adgang til op til 4 ugers uddannelse på kontantydelse, hvis der foreligger en aftale om ansættelse med en arbejdsgiver.

KL bemærker, at forslaget lægger op til, at kommunerne skal oprette flere forløb med nytteindsats, og at rammerne for at operette en nytteindsats i dag er meget snævre. KL foreslår derfor, at mulighederne for at få dispensation fra rimelighedskravet øges.

Kommentar:

Det regionale arbejdsmarkedsråd kan i henhold til gældende bekendtgørelse efter ansøgning fra kommunen dispensere fra kravet om, hvor mange personer der må være i nytteindsats i forhold til antallet af ordinært ansatte (rimelighedskravet). Der kan dog ikke dispenseres i forhold til opgaver, der omfatter visiterede ydelser efter lov om social service. Der er ikke ved aftalen om finansloven for 2015 aftalt ændringer heri.

LO finder det uhensigtsmæssigt, at der lægges op til, at de primære redskaber er virksomhedspraktik og nytteindsats. LO mener derfor, at brugen af jobrotation for personer, der modtager kontantydelse, bør være så vide som muligt. I den forbindelse gør LO opmærksom på, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at jobrotation skal kunne gives efter de regler, der gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere med visse undtagelser. LO mener, at det er uklart, hvilke undtagelser der er tale om, og at disse undtagelser bør specificeres i loven. Endvidere mener LO, at reglerne for jobrotation bør følge de gældende regler for jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Kommentar:

Udgangspunktet er, at de regler, der gælder for jobparate kontanthjælpemodtagere, skal finde tilsvarende anvendelse, for personer der modtager kontantydelse, medmindre andet er bestemt. Dette gør sig også gældende for reglerne vedrørende jobrotation, dog med den undtagelse, at den samlede varighed af det første tilbud eller jobrotation skal være på mindst 13 uger i sammenhæng. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne.

6. Vejledning

LO henviser til, at det fremgår af lovbemærkningerne, at arbejdsløshedskasserne skal vejlede om muligheden i forhold til ret til kontantydelse på samme måde, som kasserne i dag vejleder et medlem om muligheden efter udløb af ydelsesretten, f.eks. i forhold til mulighederne for kontanthjælp.

Ifølge arbejdsløshedsforsikringslovens § 65 rækker a-kassernes vejledningspligt ikke ud over deres eget sagsområde. Det bør derfor tydeliggøres, at a-kasserne ikke skal vejlede medlemmerne om muligheden i forhold til ret til kontantydelse. Kasserne skal informere medlemmerne om at rette henvendelse til kommunen i god tid inden dagpengeretten eller retten til arbejdsmarkedsydelse udløber, så medlemmet af kommunen kan vejledes om retten til kontantydelse.

Kommentar:

Formuleringerne i pkt. 2.1.3.1. i de almindelige bemærkninger har ikke til hensigt at udvide a-kassernes vejledningspligt. Der er imidlertid et politisk ønske om at a-kasserne skal være særligt opmærksomme på udløbet af dagpengeretten og muligheden for efterfølgende at modtage kontantydelse. Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at vejledningen om kontantydelse skal ske i kommunen.

7. Forholdet til persondataloven

Datatilsynet bemærker, at det ikke umiddelbart står tilsynet klart, om arbejdsløsheds-kassernes videregivelse af personoplysninger til kommunen vil ske indenfor persondatalovens regler, eller om der vil ske en fravigelse af persondataloven som ved registreringen og indberetningen af oplysninger til det fælles it-baserede datagrundlag i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Datatilsynet bemærker, at hvis det er hensigten med lovforslaget, at der skal ske en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3, skal Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering være opmærksom på, at databeskyttelsesdirektivets artikel 6 (persondatalovens § 5) skal iagttages ved alle behandlinger af personoplysninger, herunder behandlinger i forbindelse med fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3. Behandlingerne skal således f.eks. fortsat være saglige og proportionale, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og 3.

Kommentar:

Videregivelsen af personoplysninger om forbrug af ydelsesperioder kan ske ved, at arbejdsløsheds-kassen registrerer oplysningerne i et kommentarfelt i Arbejdsmarkedsmarkedsportalen, der er en portal som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed. De registrerede oplysninger kan tilgås af kommunerne via de snitflader, som udstilles fra det fælles it-baserede datagrundlag, jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

I det omfang denne registrerings- og videregivelsesmulighed anvendes, vurderes det, at registrering og videregivelse kan ske inden for rammerne af den gældende fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3.

I det omfang videregivelsen af personoplysninger fra arbejdsløsheds-kassen til kommunen sker på anden måde end via det fælles datagrundlag, vil personen skulle give samtykke til, at arbejdsløsheds-kassen videregiver oplysningerne til kommunen. Personen kan fx give dette samtykke over for arbejdsløsheds-kassen eller ved at personen i forbindelse med ansøgningen til kommunen om kontantydelse giver samtykke til, at kommunen indhenter oplysningerne fra arbejdsløsheds-kassen. Videregivelse af oplysningerne kan dermed ske i overensstemmelse med persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 1.

Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

Datatilsynet bemærker vedr. lovforslagets § 21 og afsnit 2.6.2.1 i de alm. bemærkninger, at tilsynet umiddelbart forstår lovforslagets § 21 således, at kapitel 6, 7 og 8 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. også skal gælde for persondata omfattet af denne lov.

I den forbindelse kan Datatilsynet henvise til afsnit 1 i tilsynets hørings svar af 16. oktober 2014 til Styrelsen for Arbejds marked og Rekruttering vedrørende høring til forslag til lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Kommentar:

Styrelsen for Arbejds marked og Rekruttering kan bekræfte, at kapitel 6, 7 og 8 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. også skal gælde for persondata omfattet af lov om kontantydelse.

Datatilsynet har i afsnit 1 i det nævnte hørings svar henvist til, at tilsynet vedrørende datareglerne i den dagældende lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, i flere omgange har udtalt sig om påtænkte regelændringer i denne lov. Tilsynet henviser i den forbindelse til tidligere hørings svar, herunder især tilsynets hørings svar af 26. september 2012, 6. maj 2013, 4. juni 2013 og 24. marts 2014.

De pågældende hørings svar er kommenteret i høringsnotaterne vedr. lovforslag og udkast til lovforslag vedr.

- *reform af førtidspension og fleksjob (tilsynets hørings svar af 26. september 2012),*
- *kontanthjælpsreformen (tilsynets hørings svar af 6. maj 2013 og 4. juni 2013),*
og
- *sygedagpengereformen (tilsynets hørings svar af 24. marts 2014),*
og giver ikke anledning til yderligere kommentarer.

Datatilsynet bemærker vedr. lovforslagets § 22 og bemærkningerne hertil, at Datatilsynet forudsætter, at den ovenfor beskrevne behandling vil ske i overensstemmelse med persondatalovens § 41, stk. 3, samt sikkerhedsbekendtgørelsen.

Kommentar:

Styrelsen for Arbejds marked og Rekruttering er ved udviklingen af de centrale statslige løsninger på beskæftigelsesområdet opmærksom på, at både sagsbehandlervendte løsninger og selvbetjeningsløsninger samt kommunikationen mellem løsningerne indrettes på en sådan måde, at persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen overholdes, herunder således, at borgerne og de professionelle brugere kan stole på, at data til enhver tid er beskyttet.

Kommunerne og arbejdsløshedskasserne er hver især dataansvarlige for egne sagsbehandlingsløsninger og for egne selvbetjeningsløsninger, herunder for overholdelsen af reglerne i persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen.

Datatilsynet bemærker for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Kommentar:

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er opmærksom på, at der ved udarbejdelse af sådanne forskrifter skal indhentes en udtalelse i Datatilsynet.

8. Ændringer i ferieloven

KL anfører, at § 29 vedr. ferielovens § 34 b, stk. 3 1. pkt. udvides med kontantydelse, og at bestemmelsen også bør udvides med uddannelseshjælp, der måske blev overset ved lovændringen pr. 1. januar 2014. KL anfører videre, at når der ændres ved § 34 b, stk. 3 bør man slette ”særlig ydelse” og ”ydelse efter børnepasningsorlov”, som er udgået.

Kommentar:

Lovforslaget tilrettes i forhold til KLs bemærkninger om, at ”særlig ydelse” og ”ydelse ved børnepasningsorlov” bør slettes. Hvad angår udvidelse af bestemmelsen til også at omfatte modtagere af uddannelseshjælp, falder denne målgruppe uden for den aftale, der ligger til grund for lovforslaget, hvorfor denne tilretningen ikke vil indgå i lovforslaget.